

[Bladt.]

lånslov. Dertil kommer, at udvalgsbehandlingen grundet på forskellige omstændigheder er trukket i langdrag. Forholdet er imidlertid dette, at ansøgerne nu med utålmodighed venter på besked, så de kan komme i gang med det forberedende arbejde. Jeg vil derfor udtale håbet om, at vi i fremtiden kan få udlånsloven færdig inden for en rimelig frist, i december måned.

Udvalget har afholdt 4 møder og har herunder haft samråd med landbrugsministeren. Der er af udvalget stillet en række spørgsmål, som er blevet skriftligt besvaret. Da der i udvalget blev udtalt tvivl om, hvorvidt der stadig var et rimeligt behov for disse arbejderboliger, har man bl. a. indhentet oplysninger for de 3 sidste finansår med hensyn til antallet af kvalificerede ansøgere og disses fordeling på de enkelte amter. Jeg kan herom oplyse, at jordlovsudvalget for de 3 år har modtaget i alt 2 493 ansøgninger i henhold til lovens afsnit III og IV. Af disse er 266 afvist. Det er ca. 11 pct. Man må derfor gå ud fra, at der stadig er et rimeligt behov for dette byggeri.

Det har været karakteristisk for behandlingen af de 2 lovforslag i udvalget, at vi i meget ringe omfang har beskæftiget os med lovforslagenes indhold. I betragtning af, at lovforslagene indeholder en række ændringer, endog ret væsentlige ændringer, er udvalgsbehandlingen i sig selv en kompliment til kommissionen, som har udarbejdet udkast til lovforslagene.

Jeg finder derfor ikke anledning til at omtale enkeltheder i forslagene; lad mig nøjes med at nævne, at vi nu har løst 2 vigtige problemer. Lånenes afdragstid er nedsat fra 142 år til 60 år, uden at der sker nogen væsentlig ændring i rente- og afdragsvilkårene. Endvidere er problemet ved ejerskifte løst på den måde, at staten i de tilfælde, hvor der ikke findes kvalificerede købere, kan overtage ejendommen på nærmere fastsatte vilkår.

Der er dog en ting, som der hersker lidt

uklarhed over. Det drejer sig om § 3, stk. 2, i forslaget om udlån til arbejderboliger på landet. Her er indføjet den nye bestemmelse, at når debitor overgår til andet erhverv end normalt forefaldende arbejde på landet, kan statens jordlovsudvalg fastsætte, at halvårsydelsen forhøjes til 2,22 pct. af den oprindelige hovedstol. Dette er tiltrådt i udvalget. Men det spørgsmål melder sig: hvis nu en mand, som er overgået til et andet erhverv og har fået pålagt den højere forrentning, af en eller anden grund må opgive dette erhverv og igen bliver beskæftiget ved normalt forefaldende arbejde, vil han så igen kunne opnå den lave forrentning? Dette står der intet om i lovforslaget. Jeg er naturligvis klar over, at det kan være forbundet med visse administrative besværligheder, hvis en sådan omflytning fra den lave til den højere rente eller omvendt skulle blive almindelig. Jeg tror dog, det kun vil komme til at dreje sig om undtagelsestilfælde. Men vi må regne med, at sådanne tilfælde kan forekomme, og så var der dog en vis rimelighed i, at en sådan mand igen fik adgang til at opnå den normale rentelepelse.

Jeg vil dog ikke lægge mig fast på dette, men bede den højtærede landbrugsminister udtale sig om det; ellers vil jeg i hvert fald henstille, at vi får lejlighed til mellem anden og tredje behandling at drøfte spørgsmålet i et samråd for at se, om der skulle være anledning til at stille ændringsforslag.

Under udvalgsarbejdet har der været en længere drøftelse om en ny finansieringsform for dette byggeri. De konservative medlemmer af udvalget har ud fra et principielt synspunkt argumenteret for, at staten ikke bliver långiver, men at disse arbejderboliger belånes gennem private pengeinsitutter mod statsgaranti. Den rentelepelse, som loven nu indeholder, skulle så kompenseres med en eller anden form for tilskud, således at låntagerne ikke kom til at betale mere.

De øvrige partiers repræsentanter i ud-